

des bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det eksempelvis er tilfældet med ejendoms mæglerlovgivningen. Der er heller ikke noget disciplinærnævn her i landet for translatorer og tolke, som nødvendiggør registrering i et offentligt register.

Derimod foreslås det i forslaget § 4, nr. 4, at der, som foreskrevet i direktivet, stilles krav om, at sådanne personer skal give visse oplysninger til modtagerne af translator- og tolkeydelser her i landet. Endvidere foreslås det, at der fastsættes bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, som administrerer translator- og tolkeerhvervet.

Med direktivet indføres krav om et administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. På denne baggrund foreslås det i forslaget § 4, nr. 4, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 8 og 56 indsættes hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, som er nødvendige for, at myndighederne kan varetage deres opgaver. Med kompetent myndighed menes den myndighed, der administrerer det pågældende erhverv, i dette tilfælde translator- og tolkeerhvervet, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 8.

Det drejer sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i Danmark som translator og tolk, og som ønsker at etablere sig som translator og tolk i et andet EU-land m.v., eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere translator- og tolkeydelser i et andet EU-land m.v.

Endvidere drejer det sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i et andet EU-land inden for et tilsvarende erhverv, og som ønsker at blive etableret som translatoer og tolke her i landet, eller som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser her i landet. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3, vedrørende administrativt samarbejde.

3.5. Ændringer i lov om dispachører

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen beskikker og registrerer dispachører, som er etableret her i landet, i henhold til lov om dispachører. En dispachør udarbejder dispacher, som er opgørelser bl.a. i forbindelse med skibskollision og beregner assuranceerstatning i søforsikring.

Inden for EU- og EØS-landene er dispachørerhvervet kun lovreguleret i Danmark.

Efter Rådets tidligere generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af

mindst tre års varighed (89/48/EØF) kan en person, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, blive registreret som dispachør her i landet på baggrund af den uddannelse, den pågældende har opnået i etableringslandet. Den pågældende skal i så fald - i overensstemmelse med reglerne om gensidig anerkendelse - besidde en uddannelse på niveau med den danske juridiske embedseksamen samt en dispachøreksamen og skal derfor eventuelt supplere sin udenlandske uddannelse og eksamen.

Ved registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bliver den pågældende etableret i Danmark og vil herefter kunne udføre de samme opgaver som dispachører, der har taget deres uddannelse i Danmark.

I dag indeholder lov om dispachører ikke regler om, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser kan etablere sig som dispachører her i landet. For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden, foreslås det i forslaget § 5, nr. 3, at der indsættes bestemmelse herom i loven. Dette indebærer ikke nogen ændring i retstilstanden.

Som tidligere nævnt, viderefører direktivet om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer hovedsageligt den gældende retstilstand for så vidt angår ansøgning om ret til etablering.

Som noget nyt indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer bestemmelser om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår dispachørerhvervet.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande eller i Schweiz.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om anmeldelse til og registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af sådanne personer i medfør af dispachørloven, da der ikke ses at være behov herfor. Det skyldes bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det eksempelvis er tilfældet med ejendoms mæglerlov-